

«Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;» Τιμή στη μνήμη της αδικοχαμένης Χρύσας Σπηλιώτη από το Κ.Θ.Β.Ε.

kavalawebnews.gr/πολιτισμος/ποιος-ανακαλυψε-την-αμερικη-τιμη-στ

20 Ιανουαρίου
2020

Έφυγε νωρίς. Αδόκητος θάνατος. Μαζικός και άδικος. Στη μεγάλη τραγωδία του Ιουλίου του 2018 στο Μάτι Αττικής. Ανάμεσα στα δεκάδες θύματα και η Χρύσα Σπηλιώτη. Η όμορφη, γλυκύτατη ηθοποιός και συγγραφέας. Είχε συνεργαστεί ως ηθοποιός με πολλά θεατρικά σχήματα και με το Εθνικό θέατρο. Είχε ερμηνεύσει σημαντικούς ρόλους του διεθνούς ρεπερτορίου (σε σκηνοθεσίες Γ. Σεβαστίκογλου, Μ. Βολανάκη, Γ. Χουβαρδά, Β. Θεοδωρόπουλου, Γ. Μιχαηλίδη, Γ. Μαργαρίτη, Ν. Κοντούρη κ.ά.).

Σαν συγγραφέας είχε παρουσιάσει μια συλλογή διηγημάτων και δέκα θεατρικά έργα σε ελληνικές σκηνές και στο εξωτερικό. Το πρώτο της έργο «Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;» μεταφρασμένο σε έξι γλώσσες έχει παιχτεί σε Ν. Υόρκη, Βρυξέλλες, Βερολίνο, Άμστερνταμ, Κροατία (Φεστιβάλ Μότοβουν) και έχει εκδοθεί και στα πολωνικά.

Το έργο της «Φωτιά και Νερό» έχει παρουσιαστεί στο Λονδίνο (Tristan Bates Theatre).

Τα θεατρικά της έργα με τη σειρά που εκδόθηκαν είναι: «Ποιος ανακάλυψε την Αμερική», «Σκοτσέζικο ντους», «Αγκά... σφί... και φί...», «Με διαφορά στήθους», «Φωτιά και νερό», «Ποιος κοιμάται απόψε;», «Το μάτι της τίγρης», «Πόρτες», «Η αληθινή σου ιστορία;» και «Ο γιος μου Νικόλαος Μάντζαρος».

Εργάστηκε επί μακρόν και στο ραδιόφωνο ως κειμενογράφος. Δίδαξε πολλά χρόνια θεατρική γραφή υπό τη μορφή σεμιναρίων στην Ελλάδα και στην Κύπρο. Σπουδαστές αυτών των σεμιναρίων έχουν παρουσιάσει ολοκληρωμένα έργα τους σε σκηνές, τόσο στην Αθήνα, όσο και στη Λευκωσία.

Διετέλεσε μέλος του Δ.Σ. του Ι.Τ.Ι. (Διεθνές Ινστιτούτο Θεάτρου) από το 2011 έως το 2013 και, τελευταία, μέλος του Δ.Σ. στο ΚΘΒΕ.

Χάθηκε αναπάντεχα στις 23 Ιουλίου του 2018. Οδυνηρή απώλεια για το ελληνικό θέατρο.

Το Κ.Θ.Β.Ε τιμά τη μνήμη της και ανεβάζει για πρώτη του φορά το «Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;» στο «Μικρό» της Μονής Λαζαριστών.

Υπόθεση

Η Καίτη και η Λίζα, συγγενείς εξ αίματος αλλά ξένες εξ ιδιοσυγκρασίας. Δύο πρώτες ξαδέρφες που μοιάζουν και διαφέρουν σαν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Δύο κορίτσια που ανακαλύπτουν τη ζωή προσπαθώντας να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους. Τις συναντάμε σε όλους τους κύκλους της ζωής τους να αλλάζουν μορφές, πρόσωπα και ρόλους. Ανάμεσά τους ο αιώνιος άντρας, σύζυγος, εραστής και «προδότης». Ένα θεατρικό έργο-ορόσημο, μια πορεία σαν ταξίδι μακρινό, ένας κόσμος σαν την ίδια μας τη ζωή με το γέλιο της και με το δάκρυ της.

Η παράσταση

Γέλιο, συγκίνηση, προβληματισμός, αλήθειες, ουσία, ταχύτητα, δράση, αμεσότητα, σχέσεις, όνειρα, ζωή.

Το κείμενο της Χρύσας Σπηλιώτη διαθέτει όλες τις ψηφίδες από τις οποίες συγκροτείται ένα κάδρο ζωής πλήρες και στο φως και στο σκοτάδι. Γι' αυτό είναι πολυμεταφρασμένο, γι' αυτό και παίζεται με τέτοια συχνότητα.

Δύο κορίτσια, η Χρύσα Τουμανίδου- Καίτη και η Μομώ Βλάχου – Λίζα, ξαδέρφες και μεγαλωμένες παρέα ξετυλίζουν τις ιστορίες τους από τα 8 πολύχρωμα, ανυποψίαστα χρόνια τους μέχρι τα 88. Μέχρι τότε που το σώμα γίνεται ένα ακανόνιστο κουβαράκι και το μυαλό ξαναγυρνάει στις πρώτες μέρες της ζωής, χωρίς τη λογική της ενηλικίωσης και τον ανοιχτό ορίζοντα του πολύ μακρινού μέλλοντος.

Δυο εξαιρετικά προικισμένες ηθοποιοί, που η χημεία μεταξύ τους δημιούργησε από την πρώτη σκηνή μια ισχυρή σχέση μεταξύ τους, κτίζουν με τόση μαεστρία ένα οικοδόμημα με πόρτες και παράθυρα ανοικτά. Και ερμηνεύουν και ταυτίζονται με τις ηρωίδες και πηγαινοέρχονται στον χρόνο με ταχύτητα φωτός και ανοίγουν καρδιές, ψυχές και δωμάτια.

Πάνω σε δυο στρογγυλές κούνιες – κύκλους ζωής, ευφάνταστο σκηνικό, πανέξυπνη σκηνογραφική λύση για όλες τις εικόνες σε όλους τους χρόνους, οι ηρωίδες χαρίζουν ευφορία, γέλιο και συγκίνηση, υποκριτική δεινότητα και αλήθειες, γενναιοδωρία και ταξίδια. Ιδιωτικά. Στον καθένα το προσωπικό του ταξίδι. Στις σχέσεις του. Με γονείς, με φίλους, με έρωτες είτε ανεκπλήρωτους είτε πραγματωμένους είτε τσακισμένους απ' τη συνήθεια είτε ανθισμένους, ποτισμένους από κάποιο μυστήριο ελιξίριο ζωής.

Η έξοχη δομή του έργου παρασύρει στην πλοκή του θεατές ανεξαρτήτως ηλικίας και φύλου. Επειδή στοχεύει στο παρόν, αγκαλιάζει τους νέους με τις αντιρρήσεις τους, τις αντιδράσεις τους και τις παλινδρομούσες ορέξεις τους, ανάμεσα στη λογική και στην

επιθυμία, ακουμπά τους μεσήλικες και την ωριμότητά τους, τους φόβους τους και τις ανασφάλειές τους και ελλιμενίζεται στην τρίτη ηλικία, όπου ή σαλεύει ο νους κι όλα γύρω είναι αθώα, μπορεί κι αδιάφορα ή οι γνώσεις και οι εμπειρίες μεταλλάσσονται σε σοφία που στεφανώνει πρόσωπα και πράξεις.

Ευρηματική σκηνοθεσία, ευφυές στήσιμο των 27 εικόνων-στιγμιότυπων, που εσωκλείουν τις ζωές των δυο γυναικών και αναπαριστούν συμπυκνωμένα, αλλά με σαφήνεια, κρίσιμες καμπές τους. Το συναίσθημα παντού και πάντα. Χωρίς λογοκρισία. Άλλοτε χαμηλόφωνο, άλλοτε κραυγαλέο. Με χιούμορ, με τόλμη και με γλύκα.

Πρόκειται για παράσταση μιας ώρας, ένα κόσμημα με λόγια και κινήσεις, με μουσικές και συγκινήσεις, ένα βαζάκι, θαρρείς, με σπιτικό γλυκό του κουταλιού, μοσχοβολιστό, με όλα τα μυρωδικά του κι όλη την τέχνη της νοικοκυράς. Να πάτε στο «Μικρό» της Μονής Λαζαριστών να το φορέσετε αυτό το διαμαντάκι, να γευτείτε αυτό το γλύκισμα κι ύστερα θα νιώσετε γεμάτοι και θα πείτε κι εσείς «Στην υγεία σου, Χρύσα Σπηλιώτη». Να είσαι πάντα εδώ, ανάμεσα μας και να μας κερνάς απ' αυτά τα νόστιμα που έχεις στο ντουλάπι σου.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ:

Σκηνοθεσία: Σοφία Πάσχου

Σκηνικά- Κοστούμια: Μαγδαληνή Αυγερινού

Μουσική: Νίκος Γαλενιανός

Επιμέλεια κίνησης – Βοηθός σκηνοθέτη: Αλέξανδρος Μιχαήλ

Φωτισμοί: Σοφία Αλεξιάδου

Φωτογράφιση παράστασης: Τάσος Θώμογλου

Οργάνωση παραγωγής: Δημοσθένης Πάνος, Ειρήνη Χατζηκυριακίδου

Παίζουν: Μομώ Βλάχου (Λίζα), Χρύσα Τουμανίδου (Καίτη)

ΠΑΥΛΟΣ ΛΕΜΟΝΤΖΗΣ